

नक्षत्रे अकुले स्थायिनोभयम् । कुलाख्ये जयिनो नित्यम्
साम्यञ्चैव कुलाकुले”

कुलनायिका स्त्री०तन्त्रोक्ते कुलैः सेव्ये नायिकाभेदे । शक्ति-
साधनतन्त्रे १पटले तद्देदादिकसूक्तं यथा

“नटी कापालिकी वेश्या रजकी नापिताङ्गना । ब्राह्मणी
शूद्रकन्या च तथा गोपालकन्या । मालाकारस्य कन्या-
च नव कन्याः प्रकीर्त्तिताः । विशेषवैदग्ध्ययुताः सर्वाएव
कुलाङ्गनाः । रूपयौवनसम्पन्ना शीलसौभाग्यशालिनी ।
पूजनीया प्रयत्नेन ततः सिद्धिर्भवेद्भुवा” । अत्र विशेष-
यति निरुक्ततन्त्रे १४पटले । “नटी कापालिकी वेश्या
रजकी नापिताङ्गना । योगिनी श्वपची शुण्डी भूसीन्द्र-
तनया तथा । गोपिनी साम्यकारस्य कन्या कार्यविभेदतः ।
चतुर्वर्णोद्भवा रम्या कापाली सा प्रकीर्त्तिता । पूजाद्रव्यं
समालोक्य वेशाचरणमिच्छति । चतुर्वर्णोद्भवा रम्या सा
वेश्या परिकीर्त्तिता । पूजाद्रव्यं समालोक्य रजोऽवस्थां
प्रकाशयेत् । सर्ववर्णोद्भवा रम्या रजकी सा प्रकीर्त्तिता ।
पूजाद्रव्यं समालोक्य कुलजा वीरमाश्रयेत् । संत्यज्य
पशुभर्त्तारं कर्म्मचाण्डालिनी स्मृता । विपरीतरता
पत्नौ पात्रं या परिपृच्छति । सर्ववर्णोद्भवा रम्या सा शैशुडी
परिकीर्त्तिता । सर्वदा यन्त्रसंस्कारो यस्याश्च परिजायते ।
भूसीन्द्रजा तु रम्याऽसौ सर्ववर्णोद्भवा प्रिये ! । आत्मानं
गोपयेद्या च सर्वदा पशुसङ्घे । सर्ववर्णोद्भवा रम्या गोपिनी
सा प्रकीर्त्तिता । पूजाद्रव्यं समालोक्य या मालां परिकी-
र्त्तयेत् । सर्ववर्णोद्भवा रम्या मालिनी सा प्रकीर्त्तिता” ।
वेश्यायाविशेषस्तु तत्रैवोक्तः । “गुप्तवेश्या महावेश्या कुलवे-
श्या सङ्गोदया । राजवेश्या देववेश्या ब्रह्मवेश्या च सप्रभा ।
कुलजा गुप्तवेश्या स्यात् निर्जन्मा सदानातरा । पशुभ-
र्त्ताश्रिता लोके गुप्तवेश्या प्रकीर्त्तिता । कुलजा कुलवे-
श्या स्यात् महावेश्या प्रकीर्त्तिता । भगलिङ्गकला-
भिच चम्बुधेस्तु पुनः पुनः । एवंविधा कुलीना चेत् ब्रह्म-
वेश्या प्रकीर्त्तिता । दिव्यशक्तिर्वीरशक्तिस्तासां सङ्गे
प्रकीर्त्तिता । चतुर्वर्णोद्भवानाञ्च गङ्गिताः परिभाषि-
ताः । वेश्यायद्भवते यस्मात् तस्याद्देश्या प्रकीर्त्तिता ।
वर्णसङ्घर्षतो जाता सर्ववेश्या प्रकीर्त्तिता” । कुलकामि-
न्यादयोऽप्यत्र

कुलनाश उ० ६त० । १कुलध्वंसे तत्कारणं कुलशङ्के उक्तम्
तदभावकारणञ्च “यावच्च वेदधर्माः सूर्यावत् स्याच्छङ्का-
रार्थं नम् । यावत् स्याच्छुचि कथञ्च तावच्च कुलनाशनम् ।

कुलं भूलग्नं नात्राति न+अश्+अच् सुप् कृपेति समासः ।
१उष्ट्रे पुंस्त्री० हेमच० तस्योद्यतकम्बरतया उद्यत
प्रदेशस्य कण्ठकार्दे भूक्षणाङ्गूलग्नादेरभक्षणं तथात्वम्
स्त्रियां जातित्वात् ङीप् ।

कुलनाशन न० कुलं नाशयत्यनेन नश-णिच्-करत्वे ल्युट् ।
वंशध्वंससाधने । “कुसलं कुलनाशनम् । यथा च सु-
सलेन दृष्टिप्रभृतिकुलनाशनं तथा भा०सौ० १४० उक्तं यथा
“विश्रामितञ्च कषवञ्च नारदञ्च तपोधनम् । सारणप्रसूता
वीरा ददृशुर्द्वारकां गतान् । ते तान् शाम्भं पुरस्कृत्य
भूषयित्वा स्त्रियं यथा । अश्ववृक्षपसङ्गम्य देवदण्डनि-
पोडिताः । इयं स्त्री पुत्रकामस्य बभ्रोरमिततेजसः ।
ऋषयः साधु जानीत किमयं जनयिष्यति । इत्युक्तास्ते
तदा राजन् विप्रसन्नाप्रधर्षिताः । प्रत्यङ्मुखं स्तान् नयो
यत्तच्छृणु नराधिप ! । दृष्ट्वा नृपकविनाशाय सुसलं वीर-
मायसम् । वासुदेवस्य दायादः शाम्भोऽयं जनयिष्यति ।
येन यूयं सुदुर्हता नृपंसा जातमन्यवः । उच्छेत्तारः
कुलं कृच्छ्रवृत्ते रामजनाईनौ । सङ्घं यास्यति श्री-
मांस्कृद्धा देहं हलायुधः । जरा कृष्णं महात्मानं
शयानं भुवि भेत्यसति । इत्यब्रुवंस्ततो राजन् ! प्रल-
ब्धास्तर्दुरात्मभिः । सुनयः क्रोधरक्ताक्षाः समीच्याश्च प-
रस्तरम् । तथोक्त्वा सुनयस्तु ततः केशवमभ्ययुः । अथा-
ब्रवीत्तदा दृष्ट्वा नृप्यैव सधुस्तरनः । अन्तर्गतो मतिमा-
स्तस्य भवितव्यं तथेति तान् । एवमुक्त्वा हृषीकेशः प्रवि-
वेश पुरानदा । कृतान्तमन्यथा नैच्छत् कर्तुं स जगतः
प्रभुः । शोभतेऽथ ततः शाम्भो कुसलं तदसूत वै । येन
दृष्ट्वा नृपककुले पुरुषा भस्मभाक्कृताः । दृष्ट्वा नृपकविना-
शाय किङ्करप्रतिमं महत् । असूत शापजं वीरं तच्च
राज्ञे न्यवेदयन् । विपस्वरूपस्तद्राजा सूक्ष्मं चूर्णमकार-
यत् । तत्सूक्ष्मं सागरे चापि प्राक्षिपन् पुरुषा नृप !”

चूर्णीकृतस्य तस्य सङ्घे एरकाभावसङ्गा एरकाभूतेन
सुसलेन ३४० परस्परनाशोपार्णितः यथा

“ते तु पानमदाविद्याशोदितः कालधर्मणा । युयुधान-
मथाभ्यघ्नन् क्षिप्रं भोजनैस्तदा । हन्यमाने तु शैनेने
क्रुद्धो रुक्मिणिनन्दनः । तदनन्तरमागच्छन्कोलायिष्यत्
शिवेः सुतम् । स भोजैः सह संयुक्तः साम्यकिञ्चान्वकैः
सह । व्यायच्छमानो तौ वीरौ बाणद्वयशालिनौ ।
बहुत्वान्निहतौ तत्र उभौ कृष्णस्य पश्यतः । हतं दृष्ट्वा
तु शैनेयं पुत्रञ्च यदुनन्दनः । एरकागान्तादा सहि